

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 504. Qualiter pœna religationis, & exilii irrogari possit clericis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

expressorum, c. excommunicamus. de heretic. c. quamvis. & c. Felicis. h. t. in 6. & propter quæ in foro sæculari pœna mortis (& quidem non simpliciter, sed atrocioris v. g. ignis, rotæ, damnationis ad bestias, lacerationis membrorum, ut Oliva loc. cit. q. 10. n. 11. cum Innoc. & Abb. in c. tue infligitur) clericis reis decerni consuevit. Strein. cit. du. 14. n. 4. Diaz. pr. crim. c. 137. quæ etiam pœna carceris ob atrocitatem criminis valde enormem ita de jure exasperari potest, ut juxta c. novimus de V. S. non nisi pane doloris & aqua angustia sustentari debeant, quamvis cavendum, ne alimenta aliaque vitæ necessaria in carcerato tali subtrahantur, ita ut si eorum defectus esset causa mortis, ab Episcopo tam severe procedente irregularitas contraheretur. Cardin. in Clem. 1. de pœnis. & remiss. q. 7. Abb. in c. à nobis. de apostat. num. 1. Tholof. Syntag. L. 31. c. 33. n. 5. Præter. l. c. Wiestn. n. 31. Ad pœnam carceris spectat ergastulum, quod est locus, in quo mancipia deteriora in vinculis opus facere cogebantur. Schard. in lexicojurid. Lit. E. & in quem personæ Deo dicatæ præsertim moniales turpiter & impudicè viventes detrudebantur, §. Salomon. post. can. cum beatus. dist. 45. & can. impudicas. 27. q. 1. Tholof. partit. can. l. 4. tit. 25. n. 8.

2. Resp. ad secundum: Detrusio clericorum gravium delictorum reorum prius depositorum, uti & quandoque laicorum, imò & fœminarum, præsertim in adulterium vel stuprum lapsarum in arctum monasterium olim erat in usu. c. si qua monacharum. 27. q. 1. c. pervenit. de adulter. c. inter. de purgat. can. c. tua h. t. non ut editis votis paupertatis, castitatis & obedientiæ religionem profiterentur, sed ut in eo reclusi, & ab omni mundana Societate & delinquendi occasione remoti sub disciplina monasticæ & pœnitentiæ oneribus vel perpetuo, can. si Episcopus. dist. 50. can. si quis clericus. dist. 81. can. omnis. de pœnis. & remiss. vel ad quinquennium vel septennium. c. sicut §. fin. de homicid. aliudve majus minusve tempus lugendo peccata præterita, cogitandoque & agendo, quæ ad salutem pertinent, vitam traherent, Farin. pr. crim. q. 119. n. 54. Gonz. in c. 1. de regul. n. 10. paulatim tamen hæc pœna monasteriis nolentibus istiusmodi facinorosos ad agendam pœnitentiam intra sua claustra recipere, & quod eorum plurima, totique religiosi Ordines ad illos recipiendos per privilegia apostolica exempti, ad eos recipiendos compelli non possent ab Ordinariis, hæc pœna ut plurimum abiit in defuetudinem, substituta ei transmissio ad tritemes, potissimum in Italia, vel ad carceres perpetuos, testibus Diaz. pr. crim. can. c. 55. Fagn. in c. cum non ab Domino. n. 104. Farin. l. c. num. 55.

Quæst. 504. Qualiter pœna relegationis & exilii irrogari possit clericis?

Resp. Exilium seu relegationem extra diœcesin Episcopus, extra provinciam seu Archidiœcesin Archiepiscopus clericis in pœnam decernere potest, can. beatus. d. 45. can. quicunque. §. plerique 26. q. 5. Præter. pr. episc. p. 2. c. 4. a. & num. 14. Wiestn. h. t. n. 27. Prælatum quoque regularem subditos sibi religiosos, dum id delinquentium correctio, aliorum exemplum, aut monasterii tranquillitas exigere videtur, exilio plectere posse, tradit Rodriq. Tom. 2. qq. regul. q. 24. a. 1. eò quòd in hos idem ferè possit, quòd Episcopus in suos clericos diœcesanos, & quòd, si religionis alicujus constitutionibus vel moribus receptum sit, ut possit Præla-

tus religioso suo, & Episcopus Clericis expulsis in super civitatis & patriæ jura adimere, & perfectum exilium decernere, implorandum ei esse brachium sæculare, c. si quis. de clerico excom. junctâ Gl. v. Regis judicio & Trid. Sess. 24. c. 8. de reform. eò quòd istiusmodi exilii perfecti pœna non sit penes Ecclesiam, ut Decius in c. cum non ab homine. de judic. n. 13. & Barb. in cit. c. si quis. num. 4. astruit Wiestn. cit. num. 27.

Quæst. 505. Infamia quid, & quotuplex, & qualiter etiam à clericis contrahatur?

1. Resp. ad primum: Infamia est bonæ famæ privatio seu diminutio ob publicam sinistramque de persona ex vitio illius apud viros probos & honestos ortam opinionem. Tholof. Syntag. l. 31. c. 29. n. 5. Suar. d. 48. de censur. f. 1. n. 1. juxta c. l. cognitionem. §. 1. ff. de extraord. cognit.

2. Resp. ad secundum: Infamia duplex communiter assignatur, nempe infamia facti, quæ ex sola inhonesti operis manifesta turpitudine apud viros probos & honestos boni nominis æstimationem diminuente nascitur, licet nulla lex aut Judicis sententia propterea aliquem infamem declaret, L. neque famosis. C. de dignitat. junctâ L. verum. ff. de furtis. Et infamia juris, quæ publica legis vel canonis auctoritate delicto annexa, eo commissio citra omnem Judicis sententiam contrahitur, vel primum per sententiam Judicis juxta legis declarationem infligitur, qualiter infames jure canonico censentur, quotquot jure civili habentur infames, ut expressè dicitur, c. omnes. 6. q. 1. Barb. ibid. n. 1. nisi tamen SS. Canones infamiam jure civili inductam speciatim sustulerint, ut constat ex c. ult. de secundis nuptiis, ubi infamia jure civili l. 1. C. de secund. nupt. decreta mulieri intra annum luctus nubenti fuit sublata. Felin. in c. testimonium de test. & attest. n. 15. Garc. de benef. l. 7. c. 8. n. 11. Jure autem civili expressè habentur infames exercentes lenocinia maris aut fœminæ quatuordecim prostitutione. L. atletras §. 2. ff. de his, qui not. infam. & L. palam. §. 6. ff. de ritu nuptial. Bina sponsalia binasve nuptias eodem tempore propriâ auctoritate constitutas habentes. L. quid ergo. ff. de his, qui not. infam. Operam suam ad depugnandum cum bestiis locantes. l. 1. §. 6. ff. de postulat. Quæstus causâ cum alio homine ad privatum certamen descendentes, l. quod ait. §. fin. ff. de his, qui not. infam. ex quæstu histriones aut turpes ludos agentes. L. ead. §. fin. Contractum juramento firmatum non servantes. L. si quis major. C. de transact. Hæretici, auth. Gazaros c. de hæret. Ulurarii manifesti, & ulurarum usuras exigentes. L. improbum. C. ex quib. caus. infam. irroget. Jure insuper Canon. infames habentur S. R. E. Cardinales hostiliter insequentes c. felicis. in 6. plurèsque alii, de quibus can. infames. 6. q. 1. item fœminam matrimonii causâ rapientes. Trid. Sess. 24. de matr. reform. in duellum descendentes, eorumque patrini. Trid. Sess. 25. c. 19. de reform. His adde Sodomiam ex consuetudine exercentes. Teste Laym. l. 1. rr. 5. c. 4. n. 1. Porro licet hujusmodi delictis etiam occultis statui infamiam teneant, Sylv. v. irregularitas. q. 14. & Suar. de cens. d. 48. f. 1. n. 1. eò quòd infamia non eorum manifestationi, sed perpetratiioni jure imposita sit, ut tamen delinquentes istiusmodi actu infamiam incurrant, requirit delictorum illorum manifestationem seu publicationem, probabilius docent Abb. in c. ex tenore de temp. ordin. num. 4. Nav. man. c. 27. n. 248. Covar. l. 3. var. c. 3. n. 2. Sanch.